

Jézus szent nevének ünnepére

K.K.T. A tegnap megünnepeltük Jézus névadásának napját, s ma ennek a legszentebb névnek szentel ünnepet. Annak a névnek ünnepét üli, melynek legfölségesebb hatását a Szentírás röviden így foglalja össze: „Nincs más név, melyben nekünk üdvösségünk lehetne. És valóban, Jézus szent neve legdrágább örökségünk ebben az életben. Mert amikor üdvözítő Jézusunk szeretett tanítványaitól búcsút véve az Olajfák hegyéről az örök dicsőség honába emelkedett, nem hagyott nekik örökségül kincset, nem bízott rájuk mérhetetlen vagyont, melynek segítségével majd meghódíthatják a világot. Pedig a mi ítéletünk szerint könnyebben megnyerték volna a világot Jézus követésére, ha jártukban-keltükben minden felé a Jézustól örökölt nagy földi kincsekből szórtak volna szét egy-egy marékkal az emberek között. Azonban csak tanításának kincseit és szent nevének erejét örökölték. Ezzel indultak el meghódítani a világot. A halászháló és vámszedő asztal mellől hozzácsatlakozott tanítványok nekiindultak a nagy világnak, a Krisztus tanítása iránt elfogult és ellenséges érzületű világnak, üres kézzel, melyben nem villogott hódító fegyver, üres marokkal, melyben nem csillogott csábító arany, melyekkel az embereket könnyen megnyerhették volna tanításuknak. Igen, üres kézzel indultak el a térítés világhódító útjára, de nem üres szívvel. Külsőleg szegény, gyenge emberek voltak, de belsejük gazdag és erős, mert szívüket átható erős hit, az Úr Jézus nevének erejébe helyezett szilárd hit volt egyedüli örökségük, mellyel Krisztus tanításának szelíd és édes igájába hajtották a műveltségükre büszke görög, és hatalmakkal kérkedő római birodalom embereit, s az evangélium nemesítő magvait palántálták el a vad népek, a pogányok eldurvult szívébe.

Mert halljátok csak az isteni végrendeletet, mellyel nevének csodás erejét apostolainak hagyományozta: azokat pedig, akik hisznek, ezen jelek kísérik: Az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, a betegekre kezüket teszik és meggyógyulnak. S ennek az ígéretnek beteljesedését olvassuk ugyancsak a Szentírásban. Az Apostolok cselekedeteinek könyve leírja: Szent Péter és János apostolok egy napon a kilenc órai imádság idején a templom felé tartottak. Éppen akkor egy bénán született embert vittek arra. Minden nap odatették a templomnak úgynevezett Ékes kapujához, hogy a templomba menőktől alamizsnát kérjen. Amikor meglátta Pétert és Jánost, amint éppen bemenőben voltak a templomba, alamizsnát kért tőlük. Péter, Jánossal együtt rátekintett és így szólt: „Nézz ránk!” Erre az feléjük fordult, remélve, hogy kap tőlük

valamit. Péter azonban ezt mondta neki: Aranyom, ezüstöm nincsen, de amim van, neked adom: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj föl és járj. Ezzel jobb kezével megragadta és fölsegítette, mire annak tüstént erő szállt a lábába és ízületeibe úgy, hogy fölugrott és járni kezdett. Velük együtt bement a templomba, ide-oda járkálva és ugrándozva dicsérte az Istent.

Jézus szent Nevéből merítettek erőt: Budavár visszafoglalásánál, az egi hős asszonyok, és Nussbaum János, a müncheni tudós orvosprofesszor, aki 31 évi orvosi gyakorlata alatt 10.000 operációt végzett, e szavakkal hajtotta fejét örök nyugalomra: Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Az Egyház búcsút engedélyez annak, aki ezt a köszöntést használja vagy fogadja.

Kőröstarján, 1966. január 2.